

по-добър и тамъ намира по-обилна храна. Главната ѝ храна е риба, която тя изкусно лови близо до островитѣ. Лови и птички, които на орляци прилитатъ лѣтъ по островитѣ, взема яйцата имъ, напада на тюленитѣ, еленитѣ и сѣвернитѣ лисици, а въ гладно врѣме лови и мишки, които се вждятъ по тѣзи мѣста. Мърша яде сжшо тѣй охотно както и прѣсно месо, само че никога не бута трупъ на друга бѣла мечка.

Бѣлата мечка не спи зименъ сънъ, както нашенската. Тя прѣкарва зимата тѣй, както и лѣтото — въ откритото море, по ледоветѣ и островитѣ. Само женската прѣкарва съ малкитѣ си цѣлата зима въ изрита въ снѣга дупка. Тази дупка тя изкопава въ снѣга подъ нѣкоя скала. Снѣгътъ я засипва отгорѣ, и тамъ мечката спи съ малкитѣ си. Докато мечетата сж малки, тя не се отдѣля отъ тѣхъ, не излиза даже и на ловъ, а се подържа отъ натрупаната си масъ.

Малкитѣ, току-що родени, мечета сж твърдѣ мили звѣрчета; тѣ сж голѣми колкото зайчета. Прѣзъ зимата бозаятъ млѣко, а прѣзъ мартъ, като поотрастятъ, излизатъ съ майка си, която ги учи да плаватъ и ловятъ риба. Младитѣ мечета навредъ вървятъ слѣдъ майка си. Тѣ скоро се научватъ да плаватъ и се гуркатъ въ водата, а когато се уморятъ, покачватъ се на майчиния си грѣбъ и почиватъ. Майката се грижи нѣжно за тѣхъ, пази ги отъ опасности, даже и тогава, когато порастатъ. Ако ловецъ рани мечето, майката не се отдѣля отъ него, докато и нея не убиятъ.